

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 16T/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2519010058
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2519010058.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Andreou Kondllovou v trestnej veci proti obžalovanému Z. F. pre prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20, § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 2. decembra 2019, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
Z. F. , nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom Y., D.. H.. K.. Š. XX/XX,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

spolu s odsúdeným Z. H. dňa XX.XX.XXXX v čase približne o 17:30 hod. v pohostinstve V. Y. Y. X. R. N. schytili tam prítomného poškodeného H. O., ktorému vyčítali, že v minulosti mal napadnúť niektorého z ich otca, kedy ho následne vytiahli pred uvedené pohostinstvo, kde ho opakovane obaja rukami zovretými v päšť udierali do oblasti hlavy a odsúdený Z. H. ho kopal do oblasti jeho nôh, čím týmto konaním bolo poškodenému H. O. spôsobené ľahké zranenie neobmedzujúce poškodeného nijakým spôsobom na bežnom spôsobe života, a to pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre s krvným výronom okolo pravého oka a tržné zmliaždenú ranu zasahujúcu do pod kožného tkaniva v nadočnicovej oblasti pravo, asi 4 cm dlhú s dobou liečenia 1 týždeň,

t e d a

spoločným konaním sa dopustil slovne a fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom hrubej výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20, § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Z a t o s a m u

u k l a d á :

Podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona, s poukazom na § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovaný zaväzuje nahradiť poškodenej Y. B. J., C.. R..., so sídlom J. M. X, L. - mestská časť J., IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 58,69 eur, a to spoločne a nerozdielne s už odsúdeným Z. H..

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Piešťanoch podala dňa 15.3.2019 na Z. F. a Z. H. obžalobu pre prečin výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20, § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Súd vo veci dňa 19.3.2019 vydal trestný rozkaz, ktorý vo vzťahu k obvinenému Z. H. nadobudol právoplatnosť dňa 10.4.2019. Obžalovaný Z. F. (ďalej len „obžalovaný“) voči trestnému rozkazu podal odpor.

Z dokazovania vykonanom na hlavnom pojednávaní výpoveďami obžalovaného, poškodeného H. O., svedka Z. H., prečítaním výpovede splnomocnenej zástupkyne poškodenej zdravotnej poisťovne, prečítaním dokladov k náhrade škody, odborného vyjadrenia H.. J., priestupkového spisu, oboznámením pripojeného spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/10/2014, správami a posudkami na obžalovaného a odpisom z registra trestov mal súd preukázané nasledovné skutočnosti:

Poškodená Y. B. J. si uplatnila náhradu škody v sume 58,69 eur za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému H. O..

Poškodený H. O. náhradu škody nežiadal.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že uvedený deň bol hrať futbal na školskom dvore a keď skončili dohodli sa a Z. H., že pôjdu na pivo do pohostinstva V., ale on sa na dvore zdržal a k pohostinstvu prišiel tak po 15 minútach, pričom pri terase vonku zbadal Z. H. a poškodeného O., ako sa bijú. Keď videl, že poškodenému O. tečie z tváre veľa krvi, tak povedal Z. H., aby nebláznil a oddelil ich od seba. Možno pri tom hrkol poškodeného O. do tváre, ale určite ho neudrel naschvál päšťou. Na návrh prokurátora bola čítaná výpoveď obžalovaného z prípravného konania, kde uviedol, že pri rozdeľovaní udrel poškodeného, ale určite to bola len jedna rana a nevie, kde poškodeného zasiahol. Pred skutkom vypil asi liter piva počas futbalu. K rozporom vo výpovedi, keď na hlavnom pojednávaní obžalovaný uviedol, že udrel poškodeného náhodne a v prípravnom konaní priznal, že mu dal jednu ranu rukou, obžalovaný uviedol, že ako boli H. a poškodený O. v sebe, tak ich oddelil od seba a pritom mohol poškodeného udrieť do tváre, ale nie úmyselne. Obžalovaný poprel, že by poškodeného udieral päšťami a kopal ho. Po incidente išiel s H. na pivo.

Obžalovaný poškodeného H. O. pozná, s jeho bratom H. O. boli dobrí kamaráti. Nemyslí si, že by mal poškodený nejaký motív ho krivo zo skutku obviňiť. S už odsúdeným Z. H. sú bratranci, keďže ich mamy sú sestry. K motívu konfliktu medzi už odsúdeným Z. H. a poškodeným H. O. obžalovaný uviedol, že nevie, čo mali medzi sebou, ale vie, že O. napadli nebohého otca H..

Obžalovaný ku svojej trestnej minulosti uviedol, že bol odsúdený za výtržníctvo, lebo hodil delobuch na futbale. K odsúdeniu vo veci Okresného súdu Piešťany 1T/10/2014 obžalovaný uviedol, že to bola rodinná záležitosť a neskôr si to vysvetlili.

Obžalovaný ďalej uviedol, že je nezamestnaný, jeho otec je ťažko chorý a mame pomáha so starostlivosťou o neho.

Poškodený H. O. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v čase skutku išiel na pivo do V., pričom ešte si ani neobjednal pivo a Z. H. a obžalovaný sa zdvihli od stola a prišli za ním a povedali mu, že zbil otca jedného z nich na priehrade, pričom nevie, ktorí z nich sa ho to pýtal. On sa spýtal, kedy sa to malo stať, že on ani jedného ich otca nepozná a na priehrade nebol. Potom ho obaja vytlačili von a tam ho najskôr jeden a potom druhý udreli do tváre, pričom obžalovaný ho udieral päšťami do tváre, rovnako ako Z. H., ktorý ho ešte aj kopal do nôh, ale na nohách nemal žiadne zranenia. Obžalovaného Z. F. videl, ako ho päšťami udieral do tváre, ale nekopal ho, pričom keď ho to začalo bolieť, kryl si rukami tvár. K tomu, kto bol v útoku iniciatívnejší, poškodený uviedol, že obaja útočníci rovnako. Keď mu začala tiecť krv, tak v útoku prestali. Poškodený mal krvavé ľavé oko a roztrhnutú kožu nad ľavým obočím. Poškodený po útoku išiel na políciu oznámiť skutok, kde mu zavolali záchranku a išiel do nemocnice.

Poškodený oboch útočníkov poznal, jeho brat chodil s obžalovaným Z. F. do školy a Z. H. pozná z videnia. Obaja útočníci sa mu po skutku ospravedlnili.

Obžalovaný k výpovedi poškodeného uviedol, že nie je pravda, že by ho bil.

Už odsúdený Z. H. bol na hlavnom pojednávaní vypočutý ako svedok a uviedol, že z futbalu, kde bol s obžalovaným F., išiel do V. na pivo, pričom obžalovaný F. sa tam zdržal, lebo upratoval lopty. V V. do neho poškodený, o ktorom vedel iba to, že je z J., drgol a vyliat mu poldeci, tak mu povedal, či ide von, na čo poškodený uviedol, že tak pod'. Keď vychádzali von, poškodený už bol pod schodmi, on išiel ešte po schodoch, a vtedy sa poškodený na neho zahnal, on sa uhol a tým sa to začalo. Poškodeného udrel asi 3-4 krát. Až potom prišiel obžalovaný Z. F., chytil ho zozadu za ruku, a odtiahol ho od poškodeného, pričom mu hovoril, že aby sa na poškodeného pozrel, že mu tečie krv. On to nevidel, lebo poškodený bol k nemu chrbtom a nevidel kam ho trafil. Z. H. nevedel povedať, či obžalovaný Z. F. udrel poškodeného, možno keď ho obžalovaný odťahoval, drgol do poškodeného lakťom. Poškodený odišiel preč a on s obžalovaným išli do pohostinstva, pričom obžalovaný sa ho pýtal, prečo sa pochytili, na čo mu povedal, že mu poškodený vyliat poldeci. Z. H. doplnil, že o tom, že mal otec poškodeného napadnúť jeho otca, keď bol na rybách, sa dozvedel, až keď mu to povedali policajti, že tak vypovedal poškodený, ale to sa stalo asi 20 rokov dozadu a Z. H. predtým po mene poškodeného nepoznal. Preštudovania spisu sa nezúčastnil, nevie ako vypovedal poškodený. Z. H. vedel, že obžalovaný Z. F. bol zavretý a že je v podmienke, to vedela celá ich rodina, ale on sa ho na skutok nepýtal, myslí si, že to bolo niečo na futbale, lebo obžalovaný je fanúšik V..

Z fotografií vyhotovených dňa 1.7.2018 na polícii vyplýva, že poškodený má nad pravým obočím tržnú ranu a tvár má zakrvácanú.

Z lekárskej správy o vyšetrení poškodeného vyplýva, že poškodený bol do nemocnice privezený RZP po napadnutí 2 mužmi, v zátvorke je uvedené meno (Z. F.), pričom dostal do hlavy rukami a kolenom. Nad pravým okom mal tržnú 4 cm ranu a hematóm asi 2 cm. Tržná rana mu bola zašitá.

Z odborného vyjadrenia H. H. J. vyplýva, že poškodený utrpel pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre s krvným výronom okolo pravého oka a tržne zmliaždenú ranu zasahujúcu do podkožného tkaniva v nadočnicovej oblasti vpravo asi 4 cm dlhú, zranenia vznikli priamym pôsobením tvrdého tupého predmetu slabou intenzitou, pričom sa mohlo jednať o údery päšťou. Išlo o zranenie ľahké s dobou liečenia 1 až 2 týždne.

Obžalovaný má v registri trestov tri záznamy, z roku 2009 za pytlíctvom kde bolo prokuratúrou trestné stíhanie podmienene zastavené, pričom sa osvedčil, z roku 2013 za krádež, za ktorú trest mal zrušený trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany z 19.3.2014 sp. zn. 1T/10/2014.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/10/2014 vyplýva, že obžalovaný v bare vo Y. päšťami napadol H. X. do oblasti tváre, čím spáchal prečin výtržníctva v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody 12 mesiacov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu 30 mesiacov. V predmetnej veci bolo rozhodnuté o neosvedčení sa Z. F. a tento dňa 14.10.2016 nastúpil do výkonu trestu, z ktorého bol podmienene prepustený dňa 1.6.2017 uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4Pp/1/2017 so skúšobnou dobou na 2 roky.

Obžalovaný má v registri priestupkov jeden záznam o priestupku zo dňa 7.12.2014, kedy v L. na križovatke počas presunu fanúšikov na futbalový štadión použil delobuch, za čo mu bola uložená pokuta 50 eur.

Podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Prihliadol pritom len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete výroku rozsudku, pričom oproti obžalobe súd upravil skutkovú vetu rozsudku tak, že uviedol, že do nôh kopal poškodeného len Z. H., keďže poškodený na hlavnom pojednávaní jednoznačne uviedol, že ho kopal len tento útočník, avšak päťami do tváre ho udierali obaja útočníci. Úpravou skutkovej vety neprišlo k zmene totožnosti skutku, len oproti obžalobe bolo vyjadrené to, že kopancov do nôh sa dopustil len už odsúdený Z. H..

Skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku, teda, že pred pohostinstvom V. rukami zovretými v päť udieral poškodeného do oblasti hlavy mal súd jednoznačne preukázanú výpoveďou poškodeného H. O., ktorý uviedol, že po vytlačení z baru oboma páchatelmi, ho najskôr jeden potom druhý udreli päťou a pokračovali v udieraní ho do hlavy päťami, pričom hlavu si potom, čo ho to začalo bolieť, chránil rukami. Z. H. ho aj kopal do nôh, ale tu žiadne zranenia nemal. Poškodený skutok ihneď oznámil na políciu, pričom tá mu najskôr zabezpečila prevoz do nemocnice na ošetrovanie tržnej rany, pričom poškodený v nemocnici uviedol, že bol napadnutý dvomi mužmi a z toho jeden bol Z. F., čo je uvedené aj v lekárskej správe z nemocnice, kde je výslovne meno obžalovaného Z. F.. Poškodený tak už v deň skutku uvádzal napadnutie dvomi mužmi, z ktorých jeden bol obžalovaný, pričom tieto skutočnosti uvádzal počas celého konania a svoju výpoveď nijako nemenil. Súd nezistil žiadny motív, pre ktorý by mal poškodený klamať ohľadom napadnutia aj obžalovaným F.. Ani sám obžalovaný F. nevedel uviesť nejaký motív, pre ktorý by ho mal poškodený krivo obviniť. Obžalovaný uviedol, že poškodeného pozná z videnia, pričom s bratom poškodeného boli dobrí kamaráti. Poškodený k začiatku incidentu uviedol, že keď prišiel do pohostinstva a objednal si pivo, tak sa Z. H. C. Z. F. zdvihli od stola a prišli k nemu a jeden z nich mu povedal, že zbil otca jedného z nich, pričom nevie kto to bol a ani o incidente nič nevedel. Potom ho obaja páchatelia vytlačili von, kde ho postupne udreli každý udrel do hlavy a potom ho opakovane udierali päťami do hlavy, až mu začala tiecť krv, na čo prestali, pričom Z. H. ho aj kopal do nôh.

Incident aj jeho začiatok už odsúdený Z. H. a obžalovaný popisali odlišne ako poškodený.

Už odsúdený Z. H., ktorý bol na hlavnom pojednávaní vypočutý ako svedok, uviedol zhodne s obžalovaným, že na začiatku incidentu bol prítomný len on, pričom incident mal začať tým, že mu poškodený vylial poldeci, na čo vyšli von, kde sa mal na neho poškodený zahnať, preto ho Z. H. udrel viac krát päťou. Až vtedy mal prísť k incidentu obžalovaný a mal odťahnúť Z. H. od poškodeného. V tomto sa výpovede Z. H. aj obžalovaného zhodujú. Už odsúdený Z. H. takto vypovedal aj v prípravnom konaní v postavení obvineného aj na hlavnom pojednávaní, kde už bol vypočutý ako svedok, keďže voči nemu bolo konanie už právoplatne skončené. K zhodným výpoveďiam Z. H. a obžalovaného treba uviesť, že sú kamaráti, bratranci a Z. H. vedel, že obžalovaný bol vo väzení a je v podmienke, čo by pre neho znamenalo uloženie nepodmienečného trestu, ktorý mu bol aj trestným rozkazom uložený na rozdiel od neho, ktorému bol uložený podmienený trest. Vzhľadom na kamarátstvo, príbuzenský pomer medzi Z. H. a obžalovaným ako aj skutočnosť, že Z. H. vedel o podmienke obžalovaného, existuje motív, pre ktorý už odsúdený Z. H. uvádzal verziu skutku tak, aby sa útoku na poškodeného nezúčastnil aj obžalovaný. Na druhej strane u poškodeného súd nezistil žiadny motív, ktorý by mohol mať na krivé obvinenie obžalovaného, ak by sa skutku dopustil len Z. H.. Poškodený dokonca lepšie pozná obžalovaného, nakoľko s jeho bratom chodil do školy, a aj obžalovaný uviedol, že bol s bratom poškodeného kamarát. Aj pri vyhodnocovaní začiatku incidentu sa javí výpoveď poškodeného v kontexte uvádzaných skutočností ako vierohodnejšia. Poškodený uviedol, že keď prišiel do pohostinstva, tak k nemu od stola prišli Z. H. aj obžalovaný, pričom jeden z nich mu mal povedať, že napadol otca jedného z nich. Poškodený si už nepamätal, ktorý z nich to bol. Všetkým obžalovaný uviedol, že vedel o tom, že O. napadli nebohého otca H., avšak poškodený sa s Z. H. nepoznali bližšie, ani po mene. Naopak obžalovaný F. poškodeného poznal, lebo s jeho bratom kamarátil a teda poznal aj rodinu poškodeného. Ak teda poškodený uvádzal, že motívom napadnutia mala byť okolnosť, že mal byť zbitý otec jedného z útočníkov, tak len obžalovaný F. vedel, že poškodený je H. O.. Z. H. toto nevedel. Je tak dôvodné sa domnievať, že už na začiatku incidentu boli prítomní tak už odsúdený Z. H. ako aj obžalovaný.

Aj vyhodnotením výpovede obžalovaného F. z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní, je zrejmé, že mieru svojej účasti na incidente postupne zmiernoval, keď v prípravnom konaní pripustil, že raz udrel poškodeného, pričom neuvádzal, že to bolo neúmyselne, a na hlavnom pojednávaní už uviedol, že možno do poškodeného neúmyselne hrkol, keď oddeľoval Z. H. od poškodeného. Už odsúdený Z. H. uviedol na hlavnom pojednávaní, kde bol vypočutý ako svedok, že mu mal obžalovaný zozadu chytiť ruku a odťahol ho od poškodeného, pričom ak by obžalovaný F. stál za Z. H. a v tom čase si už poškodený len kryl hlavu, tak by nebolo možné, aby hoc neúmyselne zasiahol aj poškodeného, ak medzi nimi stál ešte Z. H.. Okrem toho samotný obžalovaný F. má silnú motiváciu mieru svojej účasti na

napadnutí poškodeného minimalizovať, nakoľko si je vedomý, že mu v čase skutku plynula skúšobná doba podmieneného prepustenia z výkonu trestu.

Vyhodnotením výpovedí všetkých troch účastníkov incidentu súd zhodnotil výpoveď poškodeného ako dôveryhodnú, pri ktorej nezistil žiadny dôvod na krivé obvinenie zo skutku aj obžalovaného F.. Naopak poškodený hneď od začiatku uvádzal napadnutie dvomi mužmi, čo je uvedené aj v lekárskej správe z pohotovosti, kde mu bola zašitá roztrhnutá nadočnica. Dokonca poškodený výslovne uviedol meno obžalovaného, teda Z. F., nakoľko tento poznal po mene, zatiaľ čo druhého účastníka útoku poznal v tom čase len z videnia. Na druhej strane pri výpovedi Z. H. je jeho motivácia vypovedať v prospech obžalovaného F. zrejme z ich kamarátskeho a príbuzenského pomeru ako aj z vedomosti Z. H. o podmienke, ktorá obžalovanému F. plynie. Taktiež obžalovaný F. poznal poškodeného po mene aj jeho rodinu, zatiaľ čo Z. H. ho poznal v čase incidentu len z videnia a nemohol vedieť, že je O. a teda nemohol poškodenému bez prítomnosti obžalovaného vytkáť napadnutie jeho otca.

Vyhodnotením všetkých vyššie opísaných okolností mal súd preukázané, že obžalovaný Z. F. spoločným konaním s už odsúdeným Z. H. na mieste verejnosti prístupnom, teda pred pohostinstvom V., fyzicky napadol poškodeného tak, že ho udieral päťami do oblasti hlavy, teda svojím konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu výtržníctva.

Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaného ako konanie v priamom úmysle (obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom), keďže poškodeného udieral päťami do oblasti hlavy, kde aj poškodenému vznikli viditeľné zranenia, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie. K tomuto súd len uvedie, že poškodený na hlavnom pojednávaní si síce ukázal nad ľavé oko, že mu bola spôsobená tržná rana, avšak z fotodokumentácie aj z lekárskej správy je zrejme, že poškodený mal tržnú ranu mal nad pravým okom. Táto nepresnosť vo výpovedi poškodeného mohla byť spôsobená odstupom času a úplnému sa zhojeniu zranenia, pričom sama o sebe neoslabuje vierohodnosť jeho výpovede.

Uznaniu viny obžalovaného F. nebránil ani tzv. materiálny korektív uvedený v § 10 odsek 2 Trestného zákona, lebo zo spôsobu vykonania činu (opakované údery päťou do hlavy poškodeného) a najmä jeho následku (4 cm tržná rana nad pravým okom poškodeného), ale aj okolností, za ktorých bol spáchaný (vytlačenie poškodeného z pohostinstva a konzumácia alkoholu obžalovaným pred skutkom) a miere zavinenia obžalovaného, po objektívnom vyhodnotení týchto kritérií, je evidentne zrejme, že stupeň závažnosti činu bol vyšší ako nepatrný a konanie tak bolo treba definovať ako prečin.

Súd odmietol vykonať na návrh prokurátora výsluch svedkyne B. Š., čašníčky z pohostinstva, nakoľko celý incident sa odohral vonku pred pohostinstvom a svedkyňa by tak nevedela objasniť žiadne podstatné okolnosti vzťahujúce sa k fyzickému útoku na poškodeného.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal z ustanovení § 34 odsek 1, odsek 4, odsek 5, písmeno a) Trestného zákona, pričom vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a u spolupáchateľov prihliadol aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody, nakoľko súd má za to, že takýto druh trestu zabráni páchatel'ovi v páchaní ďalšej násilnej trestnej činnosti, keďže ani predchádzajúce odsúdenie a následný výkon trestu odňatia slobody ako aj skutočnosť, že obžalovaný je v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, nemalo na obžalovaného dostatočný výchovný účinok.

Pri určovaní výmery trestu súd zistil u obžalovaného len jednu priťažujúcu okolnosť, a to podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/8/2013 z 13.2.2013 a trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/10/2014 z 19.3.2014. U obžalovaného tak prevažovali priťažujúce okolnosti, preto sa podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona zvyšovala dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, a súd tak podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona ukladal obžalovanému trest v sadzbe 1 rok až 3 roky. Obžalovanému bol uložený trest vo výmere jeden rok, teda na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, ktorý súd považoval za dostatočný s ohľadom na všetky okolnosti skutku ako aj mieru

účasti obžalovaného na útoku na poškodeného. Skutočnosť, že obžalovaný spáchal skutok len rok po prepustení z výkonu trestu za obdobný skutok, súd osobitne už nezohľadňoval, nakoľko aj toto odsúdenie bolo zohľadnené ako priťažujúca okolnosť, ktorá mala za následok zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby.

Vzhľadom na to, že obžalovaný spáchal skutok v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/10/2014, a to po roku dvojročnej skúšobnej doby, nemohol mu byť obžalovanému trest odňatia slobody s poukazom na § 49 odsek 2 Trestného zákona podmiennečne odložený.

Keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, zaradil ho súd na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona.

Poškodený H. O. si náhradu škody neuplatnil. Poškodená Y. B. J. si uplatnila náhradu škodu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému H. O. v súvislosti s ošetrením jeho zranenia nad okom, a keďže obaja útočníci udierali poškodeného do oblasti hlavy, tak súd v rozsudku zaviazal obžalovaného k úhrade tejto škody, s to spoločne a nerozdielne s už odsúdeným Z. H..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 odsek 2 Trestného poriadku). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámenie je až doručenie rozsudku (§ 309 odsek 1 Trestného poriadku). Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku), obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku), príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priam týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku), zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku), poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 odsek 1 Trestného poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.